

§ 39". Dette: „af § 39", ſkal paa begge Steder udgaae, idet Underændringsforſlagene ere ſtillede til Ændringsforſlagets første Stykke, og ikke til § 39.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af „Forſlag til Lov om Afgivelse af Gruus m. m. til Jernbaners Vedligeholdſe."

(3die Behandling i Landſtinget findes Sp. 485; 3die Behandling i Folkethinget Sp. 5861 ff.; Lovforſlaget, ſom vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, Tillæg A. Sp. 2955—56).

Der var til denne Behandling intet Ændringsforſlag fremkommet. Lovforſlaget i ſin Heelhed ſattes under Forhandling.

Indenrigsministeren: Jeg ſkal tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksomt paa de Forandringer i Lovforſlaget, ſom have fundet Sted ved dets Behandling i Folkethinget. Der er til Lovforſlaget ſøiet en Beſtemmelse om, at forſaavidt det forlanges af Grundeierne, ſhulle borttagne Steen erſtattes efter Vurdering. Jeg kan ikke troe Andet, end at denne Ændring vil finde Tilſlutning i dette Thing, da der allerede ved 1ſte Behandling af Lovforſlaget har reiſt ſig Stemmer for, at Steen overhovedet ikke maatte tages til Vedligeholdſe af Jernbanerne. Nu lyder Beſtemmelsen, at de vel maae tages, men at, forſaavidt Grundeierne gjøre Paafand paa Erſtattung derfor, ſaa ſkal ſaadan gives dem efter Vurdering. Den anden Forandring, ſom har fundet Sted i Lovforſlaget, er den, at Gruus ikke kan tages til Jernbaners Vedligeholdſe af de Gruusgrave, ſom ere ublagte til Amts- eller Sognecommunernes Brug ſom Veigruusgrave. Denne Tilføining maa jeg anſee for at være en Overflødighed, men i hvert Tilfælde for at være i høieſte Grad uſtabelig. Jeg troer ikke let, at det vilde kunne falde en Jernbanebeſtyrelſe ind at ſøge Expropriation af Gruusgrave, ſom allerede ere tagne i Brug af det Offentlige, af Veivæſenet; men det forekommer mig, at naar man vil, være ſaa omhyggelig for at vogte Veigruusgravene mod Overgreb fra Jernbanebeſtyrelſens Side, er det ikke mere end billigt,

at man ogſaa ſikkrer Jernbanebeſtyrelſen imod lignende Overgreb fra Sogne- og Amtſcommunernes Side, thi ligeſaalidt ſom der hidtil har beſtaaet nogen udtrykkelig Beſtemmelse om, at Jernbanerne ikke maae expropriere Gruusgrave, der ere tagne i Brug af Sogne- og Amtſcommunerne, ligeſaalidt exiſterer der nogen udtrykkelig Beſtemmelse om, at Sogne- og Amtſcommunerne ikke kunne expropriere Gruusgrave eller endog Andet af Jernbanens Terrain. Vil man nu være ſaa omhyggelig for at ſikre Communerne mod Overgreb fra Jernbanebeſtyrelſens Side, ſaa er det kun en ligefrem Gjensidighed, en Opfyldſe af en billig Fordring fra Jernbanebeſtyrelſens Side, at der gives en udtrykkelig Beſtemmelse om, at Sognecommunerne ikke maae expropriere paa dens Terrain. Dette er de Ændringer, ſom have fundet Sted i Folkethinget ved § 1. Ved § 2 er der ſteet en Ændring, ſom jeg for mit Vedkommende anſeer for aldeles betydningsløs. Jeg kan alſaa ikke Andet end anbefale det ærede Thing at gaae ind paa Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu er affattet.

Saffner: Det er den Beſtemmelse, der er kommen ind i Lovforſlaget i det andet Thing, angaaende Steen, der foranlediger mig til at rette en Forespørgſel til den ærede Indenrigsminister. Ved Sagens tidligere Behandling her i dette Thing blev der fremhævet nogle Betænklichkeiten ved at give Jernbanebeſtyrelſen Ret til at tage Steen, hvor de findes, og paa den anden Side blev det, hvis jeg ikke huſter feil, af den ærede Indenrigsminister bemærket, at det dog ikke gil an at indføre en modsat Beſtemmelse i Loven, idet Jernbanebeſtyrelſen i ſaa Fald heller ikke vilde kunne benytte de Steen, der findes i Gruusgravene. Nu er der her i Lovforſlaget indkommet en Beſtemmelse om, at, naar Steen borttages af Jernbanebeſtyrelſen, ſkal der gives Erſtattung for dem. Jeg vil nu ſpørge den ærede Minister, om Meningen heraf er, at der ſkal ydes Godtgjørelſe for de Steen, der findes i Gruusgravene; thi, hvis det er Tilfældet, vil det danne et høit ubehageligt Præcedens med Henſyn til Veivæſenet. Der veed den ærede Indenrigsminister, at man benytter